

סליק קלא בתרועעה, ודא תבר לה בשברים, ודא בינוני בקליה, שלשלאה
דתקיעה ושברים, לא אריף ולא קצר, מאן דאיהו בדיוקנא דאת יו"ד
איהו קול דממה דקה, ודא מדה לכל אברין דאנפין לעילא, מתתא
לעילא, איהי מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספיראן, ובה סליקת כל
ספירה לעשרת אלפים רבי רבבות, ו' שעוריה בכל ספירה וספירה ששת
אלפים רבי רבבות, ה' ה' אינון מהלף בכל ספירה וספירה ה' אלפים
רבי רבבות, מעילא לתתא, ומתתא לעילא.

שרטוטין עקימין דלאו אינון רשימין בארז מישר, אנון רשימין דנחש
עקלתון, דשרטוטין פשלשלאה פגוונא דא W M (אינון
מהלף דנונין דימא), (נ"א מהלף דלחון פנונין בימא), דאינון פגוונא דתלמידי חכמים
דמתרבין בימא, ואינון רזא דתרועעה, ξ ושלשלת והכי מהלף דנוניא
פגוונא דתרועעה, ואינון דרג"א לתתא, שלשלת לעילא, פגוונא דקדושה
הכי אינון רשימין מסטרא דמסאבו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין (קהלת
ד' ט) זה לעמת זה עשה האלהים.

שרטוטין אינון פגוונא דלולב, דאתמר ביה נפרצו עליו פסול, הכי
שרטוטין דאית בהו פרידו ופריצו, דא אחזי בגלגולא דיליה
קדם דאתיא לעלמא, דהוה מקצץ פנטיעות ועביד פרודא באילנא דחיי,
באתר דאתגזרת נשמתיה, ובמאי אשתמודע, אלא שרטוטין דאינון אריכין
פגוונא דא - (נ"א) לית בהו פסק שלמין אינון, האי בר נש לא אכחיש
דיוקניה, ולא עבד פרודא באילנא דחיי.

ואם אית בהו פסק פגוונא דא - (נ"א) - האי בר נש אכחיש דיוקניה,
ועבד פגם ומום, ובההוא פגם שריא מום, פפום מום דסיהרא,
פריץ איהו, מצח אשה זונה (ירמיה ג' א), שריא ביה פריצו במצחו, מההוא
אתר איהו פגים, וצריף לכסאה מצחו דלא יתגלי עריתיה למארי דינא,
ואם חזר בתיובתא, יהא פגימו דיליה נחית לתתא, לקבל בה ענשא, ואם
לאו איהו חוזר בתיובתא, מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא
דאתי, בההוא אתר דפגים, עליה אתמר (שמות כא ט) מעם מזבחי תקחנו
למות, ולא למגנא אמרו קדמאין, במקום שאמרו להאריף אינו רשאי
לקצר, לקצר אינו רשאי להאריף, דלא נכחיש דיוקניה ויעביד (ד' קכ
ו"א) פריצו בדיוקנא דלעילא.

באורייתא דלעילא מאן דרשים וציר אלין שרטוטין, איהו אמון מופלא
ומכוסה, מאן דאסתכל בשפולי משפנא, אשתמודע באלין
רשימין וצירין, דאתמר בהון (תהלים קלט טו) רקמתי בתחתיות ארץ, ציורא